

Trebišov sa búri – poriadne nahlas !

Informácie o kontroverznej výstavbe uhoľnej tepelnej elektrárne v Trebišove sa šíria v poslednom čase stále rýchlejšie. Investor ČES i vedenie mesta sa všemožne snažia utíšiť občanov, keď v pozadí vedú rokovania s ministerstvom životného prostredia nie o tom, aby ČES odstúpila od svojich zámerov s elektrárnou, keďže idú priamo proti občanom, ale o tom, aký postup zvolia pri umlčovaní našich negatívnych prejavov. Na trebišovskej internetovej stránke sa o tejto téme veľa nedozvieme a tak trebišovskí občania založili OZ Trebišov nahlas, ktoré umožňuje Trebišovčanom voľnú diskusiu a poskytuje všetky aktuálne informácie o dianí v našom meste i okolí.

Ja osobne predstavujem generáciu, ktorej sa realizácia tohto projektu priamo dotkne. Sme mladá generácia študentov, ktorí končia strednú školu v období, keď sa náš región pomaly začína prebúdzajúť, buduje sa tu priemyselný park a pribúdajú nové pracovné miesta, čo bol doteraz v našom meste hlavný problém. Doposiaľ mladí z nášho mesta putovali za prácou a uplatnením na západ, cestovali do sveta. No možno my sme práve tí, ktorí by už chceli zostať doma, nájsť si tu prácu a založiť si rodiny. No máme tu zostať, aby sme sa cez okno pozerali priamo na zadymené komíny uhoľného monštra, ktoré sa chystajú postaviť vedľa našich domovov?

MŽP vydalo kladné stanovisko k výstavbe elektrárne v Trebišove na základe zavádzajúceho posudku a s odôvodnením, že sa zlepši ekonomická situácia regiónu a pribudnú pracovné miesta. Ale zostane tu niekto, kto bude ochotný a schopný v takom ovzduší pracovať?

Keď nám pod oknami vyrastie elektráreň, budú tu síce nejaké voľné pracovné miesta, no mesto zostane pochmúrne a prázdne, každý, kto bude môcť, odtiaľto odíde, ale čo starší ľudia a dôchodcovia? A vôbec, komu predáme svoje byty a domy? Kto nám za ne bude ochotný niečo zaplatiť?

Tepelná elektráreň má pripravené miesto na pozemku bývalého trebišovského cukrovaru. Tento pozemok sa nachádza na severe mesta so silnými severnými vetrami fúkajúcimi priamo do celého mesta, kde sa pochopiteľne okrem všetkých obytných častí nachádza nemocnica, školy atď. V neposlednom rade tieto vetry fúkajú smerom k historickej a chránenej tokajskej oblasti, čo bol dôvod, prečo sa do riešenia nášho problému zainteresovala i maďarská strana, ktorá by v prípade postavenia elektrárne bola tiež poškodená. Takto nevznikol len malý trebišovský spor, ale medzinárodný.

Na hodinách Náuky o spoločnosti sme všetci (samozrejme okrem tých, čo študovali ešte v Československu) čítali v ústave : „*Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.*“ Môžeme tomu stále veriť? Keď občania mesta nechcú vo svojom meste uhoľné monštrum, podľa demokratických princípov nášho štátu by ani stavebný úrad, ani mestské zastupiteľstvo, ani ministerstvo nemali porušovať práva občanov. Tu sa predsa nejedná o úradníkov na MŽP ani o samotného pána ministra Izáka, oni možno ani poriadne nevedia, kde Trebišov hľadať. Ide tu o nás – občanov. Ale povedzme si pravdu. Prečo by sa úradníci z Bratislavy mali „babrat“ s nejakým malým okresným mestom na východe Slovenska? Oveľa viac ich trápia záujmy investora. Veď ten je pre nich prospešnejší ako my – Trebišovčania.

Ústava ďalej píše: „Občania majú právo zúčastňovať sa na správe verejných vecí priamo alebo slobodnou voľbou svojich zástupcov.“ Je tepelná elektráreň v meste vec verejná? Je.

„Každý má právo na ochranu zdravia.“ Ohrozuje elektráreň naše zdravie? Jednoznačne. Ústava nám taktiež dáva „právo na ochranu životného prostredia a kultúrneho dedičstva“. Berú nám právo na zdravé životné prostredie? Berú.

Ďalej asi pokračovať nemusím.

Keby niekoho nezaujímalo právo, pozrime sa na ekologickú stránku veci. Slovensko je členom Európskej únie, ktorá sa v blízkej budúcnosti zaviazala k ekologickejšiemu počínaniu a ich

plány sa týkajú i Slovenska. Mali by sme budovať viac obnoviteľných zdrojov energie , no my namiesto toho plánujeme postaviť ďalšiu tepelnú elektráreň znečisťujúcu ovzdušie a vypúšťajúcu veľké množstvo oxidu uhličitého a síry. Celý svet bojuje s globálnymi problémami, ale my si takéto výstrelky podľa všetkého dovoliť môžeme.

Je nás okolo 26 tisíc len v samotnom Trebišove, nepočítajúc okolie. A zo všetkých síl a všetkými možnými prostriedkami budeme bojovať za zachovanie svojich práv a slobôd. Ako odstrašujúci príklad nám bude slúžiť prípad skládky odpadu v Pezinku. I tam sa potvrdilo pravidlo: keď sa zákon nedá dodržať, treba ho obísť, podliezť, pošliapať, tváriť sa, že neexistuje, a ak aj to zlyhá, treba zatĺkať a utajovať.

Miroslava Germanová, študentka Gymnázia v Trebišove